

UWAGA NA KORNIKA OSTROŻĘBNEGO !!!

BIOLOGIA

Kornik ostrożębny (*Ips acuminatus*)

Niewielki chrząszcz długości około 3,5 mm, barwy od jasno brązowej aż do prawie czarnej. Żeruje pod korą sosen, w górnej części strzały, w obrębie korony drzewa i cienkiej (żółtej) kory na pniach.

JAK ZAPOBIEGAĆ I ZWALCZAĆ?

Najskuteczniejszą metodą zwalczania szkodnika jest systematyczne usuwanie z drzewostanów zaatakowanych drzew (wycięcie i wywóz z lasu), oraz spalanie wierzchołków i gałęzi pozostających w lesie (z zachowaniem zasad bezpieczeństwa p.poż.). Ponieważ drzewa z rudymi koronami pojawiają się w ciągu całego okresu wegetacyjnego (ze szczególnym nasileniem od lipca do końca roku), należy jak najczęściej przeglądać drzewostany i miejsca w których kornik już wystąpił, by w porę usunąć, pojawiające się nowe drzewa z rudziejącymi koronami. Zaniechanie tych działań może prowadzić do zamierania całych obszarów drzewostanów, co w konsekwencji naraża na straty właścicieli lasów.

OBJAWY ZASIEDLENIA

Początkowym objawem zaatakowania drzewa przez kornika ostrożębnego jest niewielka zmiana koloru igliwia, które stopniowo blednie i szarzeje. Ta zmiana jest jednak trudna do zauważenia. W dalszej fazie pojawiają się pojedyncze gałęzie z rudym igliwem, następnie rudzieje wierzchołkowa część korony, aż w końcu ruda staje się cała korona. Charakterystyczną cechą zabitych drzew jest też szaro – niebieska barwa bielastej części drewna, ponieważ kornik ostrożębny przenosi zarodniki grzybów powodujących tzw. siniznę drewna.

